

به نام آنکه تحقیق، حق از او یافت

این کلام خداوند علیم که «هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون» (زمر: ۹)، تردیدناپذیر بودن برتری دانایی را آشکار می سازد، و آنچه دانایی را ممکن و ماندگار می کند، پژوهش است؛ که زاینده و سازنده دانش است. دانایی نه تنها در دنیای امروز، که برای ایرانیان از قرن ها پیش ملازم با توانایی بوده است. توانایی را نمی توان به وجه فردی آن محدود دانست؛ هرچند که آن را باید ارج نهاد. وجه اجتماعی توانایی، برای جامعه دارای برنامه پیشرفت، واجد ارزش اساسی است و همین موضوع، سبب می شود تا برای تحقق تحول در نظام آموزش و پرورش، «پژوهش و خلاقیت، کلید تحول در تربیت» قلمداد گردد. پژوهش، نیازمند پژوهشگر متعهد است. تعهد پژوهشگر، در فرایند انجام پژوهش و فناوری رخ می نمایاند. چنین پژوهشگری با اعتقاد به «اخلاق علمی» به گزینش «مسأله های اصیل» می پردازد، «روش های مناسب» بکار می گیرد، «استنتاج های خردمندانه» فراهم می آورد و با «تسهیم دانش»، جامعه را از نتایج پژوهشی برخوردار می سازد. این گونه پژوهشگران، دانایان هستند و به توسعه دانایی در جامعه اسلامی همّت می گمارند. آیا کسی می تواند به این گروه خدمت گزار افزایش توانایی جامعه، خدمت موثر نرساند؟

برگزاری هفته پژوهش و فناوری، شروعی برای ایجاد فرصت هایی است که دانشگاه به صورت نظام یافته برای خدمت به پژوهش و پژوهشگران ایجاد می کند و بخش های پژوهشی دانشگاه و پردیس ها در اقدامات خود، همّت و قابلیت برای ارائه چنین خدماتی را آشکار می سازند. استفاده از فرصت های این هفته برای گرامی داشت پژوهش و پژوهشگری البته امری لازم است، اما آنچه نکوداشت مقام عالم و تولید علم را ممکن می سازد، فرهنگ پژوهش و فناوری را گسترش می دهد و اعتای پژوهش را در پی دارد، استمرار چنین فعالیت هایی است. استمرار هفته پژوهش، در واقع اهتمام دائمی و مستمر به امر پژوهش است؛ که آن را می توان مؤلفه اصلی مدرسی (یاددهی) و دانشجویی (یادگیری) قلمداد کرد.

من همّت همه جانبه مدرسان و دانشجویان پرتلاش و متعهد به پژوهش علمی مبتنی بر اخلاق را ارج می نهم و دانشگاه را موظف می دانم تا بسترها و زمینه های لازم برای فعالیت های پژوهشی آنان را فراهم آورد.

دکتر محمود مهر محمدی

سرپرست دانشگاه